Geacht gemeenteraadslid,

Onze wereld digitaliseert in een rap tempo. Voor veel van deze ontwikkelingen geldt, dat we ons bijna niet meer kunnen voorstellen hoe het leven zonder digitalisering verging. Veel dingen zijn makkelijker geworden. Maar wordt de digitalisering in al zijn facetten wel in goede banen geleid? Wij pleiten voor veel meer zorgvuldigheid en we willen ook dat er keuzevrijheid blijft voor inwoners van ons land.

Over digitalisering wordt gesteld dat dit nu eenmaal een feit is, we kunnen niet meer zonder en we zouden niet meer terug kunnen. De manier waarop digitalisering in de samenleving wordt ingevoerd, laat geen ruimte voor de wensen van inwoners van ons land. Het wordt steeds duidelijker dat de overheid alleen overleg voert met het grote bedrijfsleven. En dat Europa hierin een sturende kracht is. Neem bijvoorbeeld de uitrol van datacenters in ons land. Er zit weinig strategie achter, en nu blijken we met grote energie- en zoetwater-vraag te worden geconfronteerd.

Wat ons betreft is de onomkeerbaarheid van digitalisering een verkeerd ‘frame’. Mensen, politieke partijen zijn wel degelijk in staat om de koers te bepalen en om richting te geven aan de koers. En dat is van belang, omdat het zeer de vraag is of verdere digitalisering werkelijk een toegevoegde waarde heeft voor ons welzijn.

We zouden het kunnen hebben over de aanspraak die digitalisering doet op onze energiebronnen 40 % van onze elektriciteitsbehoefte, zo rekenden de Europese Groenen, een fractie van het Europees Parlement, uit. Onze elektriciteitsnetwerken kunnen de vraag naar elektriciteit niet meer aan. We kampen met een tekort aan chips, dus is het onwenselijk om alle inmiddels 7 mrd mobiele telefoons ter wereld te vervangen voor een nieuw model, maar dat is wel wat de bedoeling is, bij de snelle en steeds verdere uitrol van technieken. De telefoon wordt steeds meer een wegwerpproduct, terwijl we op weg willen naar een duurzame samenleving, die vraagt om producten die lange tijd mee kunnen gaan en die modificeerbaar zijn.

De privacy en onze veiligheid worden ondermijnd. Onze data is niet meer van ons. We worden op het internet inmiddels door talloze bedrijven gevolgd, al onze activiteiten maken ook deel uit van verdienmodellen van techbedrijven. En inmiddels zijn onze uitingen op het internet handelswaar voor bedrijven. Er staat een duizelingwekkende hoeveelheid privacygevoelige informatie op de mobiele telefoons. Hier moet je als burger in meegaan. Het is de vraag of dit ook de wens is van veel mensen. De uren die we daarnaast besteden op de draadloze apparatuur, vergen veel van ons. Mensen raken burn-out. Maar misschien nog erger, zonder dat we het doorhebben, ondergraven we ons sociaal systeem. We spreken veel minder met elkaar, veel communicatie verloopt via apparaten. De eenzaamheid die dit ten langen leste veroorzaakt kost onze maatschappij veel meer, dan de digitalisering oplevert. We horen zelfs vanuit de wetenschap dat dit ook leidt tot te eenzijdige ontwikkeling van de hersenen. Het is aan volksvertegenwoordigers zoals u belangrijk om de belangen in dit dossier af te wegen en om ervoor zorgen dat dit soort onwenselijke ontwikkelingen worden tegengegaan.

En er mag dan wel een beeld zijn ontstaan dat alle draadloze technieken veilig zijn voor uw gezondheid, dit staat nog geenszins vast. Wij zien juist een enorme toename van ernstige ziekten in de laatste 30 jaar, terwijl er in Nederland geen actief (vervolg)onderzoek is naar een mogelijk causaal verband. Dat is echter wel waar de voorzitter van de gezondheidsraad, van de commissie EMV die over deze technieken en gezondheid gaat, prof. Dr. Hans Kromhout toe oproept. Hij zei in de telegraaf in het artikel “wetenschap verdeeld over straling 5G” d.d. 23 maart 2020, dat de risico-inschatting van draadloze technieken niet op orde is, en dat de telecomsector misschien wel héél veel ruimte krijgt en dat de risico inschatting m.b.t. de gezondheidseffecten van draadloze technieken tekortschiet: **‘Er wordt echter geen blootstelling van individuen gemeten, geen toekomstscenario’s van blootstelling doorgerekend en geen eventuele gezondheidsrisico’s ingeschat. Dat moet anders. Je moet de industrie niet zomaar zijn gang laten gaan. Wel doordachte afwegingen vooraf- zegeningen versus risico’s- zijn ook in dit dossier noodzakelijk’.**

Zolang de gezondheidseffecten niet duidelijk zijn, moet de overheid, en de gemeente zorg dragen voor het zo laag mogelijk houden van de elektromagnetische velden in de gemeente (het zogeheten ALARA-principe). Ook moeten ouderen en kinderen waar mogelijk beter beschermd worden. De gemeente heeft een zorgplicht jegens haar bewoners, en u als gemeenteraadslid bent aan zet om erop te controleren of deze wordt toegepast.

Deze brief krijgt u van diverse initiatieven en werkgroepen in ons land die uit ervaring, of na het lezen van veel betrouwbare bronnen, tot de conclusie komen dat het hoog tijd wordt voor een meer zorgvuldige uitvoering van digitalisering. In het beleid moet onderzoek naar de gezondheid voortaan vooraf plaatsvinden. Bij gebrek hieraan pleiten we voor meer monitoren van de effecten van de huidige hoeveelheid draadloze technieken op onze gezondheid, alvorens we verder gaan met uitbreiding van nieuwe netwerken. Het wordt tijd om de door Europa verplichte 98% dekkingsgraad van telecomnetwerken te bespreken, want er zijn veel mensen die behoefte hebben aan plekken waar mensen kunnen verblijven en ontspannen- zonder straling.

Maar nog belangrijker: je moet als mens de keuze hebben of je wilt meedoen aan digitalisering. Het moet kan niet zijn dat het worden wordt opgelegd. Er is te weinig gesprek over de keerzijden en te weinig oog voor de vele onderzoeken die risico's zichtbaar maken.

Daarom vragen wij u de volgende tekst in uw verkiezingsprogramma te zetten:

Als samenleving moeten we in gesprek gaan over de grenzen van digitalisering. Mensen moeten zelf kunnen bepalen waar ze aan mee willen doen. Digitalisering kan nooit verplicht worden en mensen moeten de keuze krijgen zich hieraan te onttrekken. Dat betekent dat gemeentelijke dienstverlening altijd ruimte blijft bieden om via de balie en telefoon, diensten van de gemeente aan te vragen. En als het gaat om de inrichting van de openbare ruimte is het wenselijk dat de gemeente vanuit haar zorgplicht het voorzorgsprincipe toepast. Ook draagt de gemeente zorg voor het ALARA-principe, d.w.z. om de elektromagnetische velden van zendinstallaties zo laag als mogelijk te houden. De gemeente wijst actief plekken in de openbare ruimte aan waar er minder bereik is. Ook spant de gemeente zich in om zendinstallaties uit de buurt van verzorgingshuizen en scholen te houden. Inwoners mogen een *smallcell* in de lantarenpaal voor of op hun huis weigeren. Inwoners mogen bezwaar maken tegen de plaatsing van een antenne op het dak van een nabijgelegen pand. De gemeente monitort i.s.m. de GGD d.m.v. onderzoek de volksgezondheid in de hele gemeente op effecten van (nieuwe) zendinstallaties in de gemeente.

Er zijn in 90 procent van de Nederlandse Gemeenten vragen gesteld over de komst van nieuwe telecomnetwerken. De gemeenten gingen zelden echt in op de vragen die er door inwoners werden gesteld, maar stuurden hun burgers een standaardantwoord. Indien u als gemeenteraadslid alsnog hierover met inwoners in contact wilt gaan, moedigen wij dit van harte aan.

Hoogachtend,

Alliantie Burgers Voorschoten

Stichting Consument en Digitalisering i.o.

Nationaal Platform Stralingsrisico's

5G het Gooi zegt Nee!

Stichting EHS